

52 Kr. pr. Ton i selve Mosen, medens de jydsk Fabrikanten har tilsagt at ville levere Tørvene for 40 Kr. pr. Ton paa Stationen. Det er det faktiske Forhold. Det er paa Øerne, de daarlige Tørv fabrikeres, medens de gode Tørv findes i Jylland. Der kan ikke være fjerneste Tvivl om, at den højeste Pris paa Tørv herefter vil blive paa Øerne og navnlig her paa Sjælland — hvor de daarligste Tørv fabrikeres. Man vil altsaa ogsaa paa dette Punkt faa lige det stik modsatte frem af det, det ærede Medlem fra Herning profeterede.

Det ærede Medlem talte meget rørende og smukt om, at vi skulde fremme Produktionen. Han sagde, vi havde Raamateriale nok her i Landet til at fabrikere Tørv af. Det har man nogle Steder, men man har det ikke her paa Sjælland. Her er forholdet saa Moser og absolut faa gode Moser, saa her har man ikke ubegrænset Adgang til at producere Tørv. Det har man for øvrigt intetsteds. Der er mange forskellige Ting, der kommer i Betragtning her, ikke mindst Læggepladserne. Man har kun en ganske kort Tid til sin Raadighed til Produktionen, kun nogle faa Uger om Sommeren, og det er en fuldkommen Misforstaaelse, hvis nogen tror, at man kan producere Tørv her i Landet i en saadan Udstrækning, at vi er i Stand til helt at se bort fra Tilførselen af Kul og Koks fra andre Lande. Vi kan fremme Produktionen i det Omfang, som Forholdene i Moserne tillader, og som vore Transportmidler tillader; men derud over kan vi ikke komme. Jeg for min Del nærer ingen Forhaabning om, at vi skulde kunne komme op over den Produktion, vi havde i 1918; i hvert Fald kommer vi ikke over den med de Midler, der nu staar til vor Raadighed, saa vel i Retning af Transport som i Retning af selve Fabrikationen.

Jeg beklager, at Forholdet er blevet det, at man er kommet helt bort fra saglige Grunde, naar man skal diskutere et Spørgsmaal af den e Beskaffenhed, og at man sætter en Tro eller Overbevisning, som alene grunder sig paa en politisk Opfattelse af Forholdene, overfor og over de virkelig saglige Bedømmelser, der har fundet Sted baade i Brændselsnævnet og i Industriraadet, hvor man har haft rig Lejlighed og lang Tid til at prøve de forskellige Forhold.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Medlemmerne af dette høje Ting at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger.

E. Rasmussen: Jeg kan i et og alt slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede foregaaende Taler, hvilket ikke er saa mærkeligt, da vi i Brændselsnævnet har været fuldstændig enige om den Indstilling, der er sket. Jeg kan ikke nægte, at jeg i Gaar blev noget forbavset, da jeg hørte, at det andet høje Ting havde forkastet denne Indstilling, og det undrer mig i alt Fald meget, at det konservative Folkeparti har været med til at stemme mod Forslaget, eftersom Partiets Repræsentanter i Brændselsnævnet og i Afviklingsudvalget har kunnet gaa med til det. Det maa ikke være hyggeligt i Fremtiden i Brændselsnævnet at repræsentere det konservative Folkeparti, naar de paagældende paa den Maade bliver desavoueret af deres Parti.

Men det er jo noget, som gentager sig den ene Gang efter den anden her i Rigsdagen. De to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, har en Trang til pr. Dato at komme bort fra alle de Foranstaltninger, som er nødvendiggjorte af Krigen. Hvis de to Partier saa samtidig havde Magt og Indflydelse til at hindre det, der er Grunden til, at vi maa træffe disse Foranstaltninger! Men det magter de ikke. Det har vist sig i Praksis, at da vi gik bort fra den egentlige Brændselslov og fik denne Afviklingslov, var det en meget daarlig Foranstaltning. Men det var moderne, at det skulde ske paa Dato, og det blev krævet af disse to Partier. Nu staar vi og har ingen tilfredsstillende Brændselsordning her i Landet; vi har ingen Regler om Fordeling af Brændet. Alt, hvad der kommer ind under Betegnelsen Gavntræ og smaa Effekter, staar nu i urimelig høje Priser. Paa en Auktion for nogle faa Dage siden i Nærheden af, hvor jeg bor, kostede en Rummeter Bøgetræ 55—60 Kr., og der er ikke Tvivl om, at de høje Priser paa Brænde vil trække Tørvpriserne med, saa de ogsaa bliver høje.

Der var et Medlem, der for et Par Dage siden sagde, at Verden var stor, den gik helt ind i Præstens Have. Den ærede Ordfører for Venstre (Westergaard) regner her i Rigsdagen — og det har han ogsaa gjort i Brændselsnævnet — ud fra Forholdene, som de er i Jylland. Jeg vil indrømme, der er et Par Pladser i Jylland, hvor Maksimalpriser sikkert vil være overflødige; men lige saa sikkert er det, at omkring paa Øerne vil en Maksimalpris være ganske nødvendig, hvis Husholdningerne skal være i Stand til at faa det nødvendige Brændsel.

Der er ogsaa blevet sagt, at hvis vi faar en Maksimalpris, vil det forhindre, at vi